

*“Als er dan een God bestaat, zal Hij
voor de rest wel toekijken hoe wij
er hier een potje van maken.”*

Online lezen of delen

GOD LAAT ONS IN DE STEEK

Sommige mensen kunnen zich amper nog voorstellen dat er zoiets bestaat als een Ontwerper en eventueel zelfs een Schepper (maar dan liefst via evolutie), maar voor de rest: 'The sky is the limit'. Als er dan een God bestaat, zal Hij voor de rest wel toekijken hoe wij er hier een potje van maken, maar zich verder niet interesseren in zijn 'Schepping' en zeker niet in zijn 'Schepsels'... Je hoeft maar naar het nieuws te kijken op TV om hierin bevestigd te worden.

Als ik op reis ga, gebeurt het wel eens dat Marianne, mijn vrouw en ikzelf wat beleven. En met beleven bedoel ik niet altijd leuke dingen.

Enkele voorbeelden?

Jaren geleden ... De langste terugrit ooit

Jaren terug kreeg ik op het einde van onze vakantie ongelooflijke pijn in de buikstreek. We hadden net de voortent van onze plooiocaravan afgebroken en waren eigenlijk klaar om 's morgens vroeg te vertrekken. Het was een zondag. Na uren wachten kwam de dokter van wacht eindelijk op de camping aan. Ik had ondertussen door de pijn een halve emmer vol gekotst. Het bleek een

niersteen te zijn en ik werd doorverwezen naar een ziekenhuis in Frankrijk. We hadden toen nog 3 kleine kinderen (ondertussen 4 volwassen kinderen met op hun beurt kinderen). Een ziekenhuis in Zuid-Frankrijk was dus 'not done'. En na een insputting en een heel bewogen nacht, vertrokken we toch richting België. Dit was de langste terugtocht ooit vanuit Frankrijk. Maar de kinderen waren zo aangeslagen door mijn gekreun en het steeds maar weer halt houden om die steen al dan niet uit te plassen, dat ze heel de tocht ware engeltjes waren.

2010 ... Vakantie met een onverwachte wending

In 2010 kreeg ik na de eerste

nacht verblijf op de camping weer een serieus akkefietje. Ik had toen de avond ervoor de finale gezien van Nederland tegen Spanje op het TV-scherm van de camping. Eigenlijk ben ik geen voetbalsupporter maar was toen meegegaan om (ondertussen) mijn Nederlandse schoonzoon een hart onder de riem te steken. Waarschijnlijk zat dat er voor iets tussen. In ieder geval had ik 's morgens diverticulitis. Kort uitgelegd betekent dit dat de darmen op een bepaalde plaats scherpe bochten maken. Daardoor blijven etensresten in die bochten blijven steken en veroorzaken ze uiteindelijk ontstekingen, die op hun beurt ook perforaties van de darmen kunnen veroorzaken.

Ik lag enkele dagen in een ziekenhuis in Orange met ongelooflijk veel pijn, koorts, ... Op een gegeven moment was er zelfs sprake van het plaatsen van een stoma. Voor mij het moment om mijn repatriëring naar België aan te vragen. Nadat de koorts uiteindelijk daalde, kon ik via een vliegtuig naar België overgebracht worden. Weliswaar nog met een dag uitstel vanwege een storm.

Vorig jaar ... Voor het eerst bestolen op reis

Een belevenis die we nog niet hadden op reis, was een diefstal... tot verleden jaar. We zijn hoogstwaarschijnlijk met een bepaald gas tijdens onze slaap verdoofd geweest. En dieven gingen aan de haal met mijn ID-kaart, rijbewijs, bankkaarten (ook deze van mijn vrouw), mijn autosleutels. Een hele bedoening met deze keer geen ziekenwagen, maar een politiewagen op de camping

we niet anders kunnen, Hij wil zich niet opdringen. Hij wil dat we uit vrije wil tot Hem komen en daarom laat Hij zich zoeken.

In het Bijbelboek Jesaja staat in hoofdstuk 45:15: 'Voorwaar, Gij zijt een God, die zich verborgen houdt, de God van Israël, een Verlosser.' Het vraagt dus een inspanning om Hem te leren kennen.

Philip Yancey drukt het mooi uit: "Als God had gewild dat

"Je hoeft maar naar het nieuws te kijken op TV om hierin bevestigd te worden."

Drie jaar geleden ... Een bergwandeling die anders eindigde

Drie jaar geleden was het weer prijs in Zuid-Frankrijk. Ik gleed weg tijdens een bergwandeling en brak mijn been op twee plaatsen. Twee ligamenten waren volledig doorgescheurd, het kraakbeen in mijn voet was geschonden. En het gewricht zat uit elkaar, waardoor er dringend een operatie nodig was. Na het repatriëren via een helikopter en ook het overbrengen met een ziekenwagen naar België, kreeg ik twee plaatjes in mijn voet en moest zeven weken het bed houden met gips tot aan de knie.

voor verder onderzoek. We konden de kaarten gelukkig op tijd blokkeren, maar voor de rest geen dieven meer te bespeuren nadien.

Je zou je dus kunnen afvragen. Waar is God? Laat Hij ons dan echt in de steek?

Veronderstel dat God telkens zou ingrijpen vooraleer mij iets overkomt... Dan zou ik misschien in God geloven omdat ik ook niet anders kan. Hij manifesteert zich zodanig dat er zelfs geen sprake meer kan zijn van 'geloof', maar van 'zien'. En dat is nu precies iets wat God niet wil. Hij wil niet dat wij Hem 'geloven' omdat

iedereen op aarde Hem zou kennen, dan had Hij Zich niet verborgen. Maar dan zou onze vrijheid onvermijdelijk bezwijken onder zijn directe aanwezigheid en dan was geloof vervangen door zien. God ziet in plaats daarvan graag een ander soort kennis, een persoonlijke kennis die verkregen wordt door de mens die zich inspannt om Hem te leren kennen."¹

Maar daar stopt het niet bij. Tijdens onze laatste vakantie las ik een boekje van Corrie Ten Boom. Zij is ondertussen bij de Heer, maar in de Tweede Wereldoorlog werd zij, samen met haar vader en zus,

¹ Philip Yancey, Op zoek naar de onzichtbare God, blz. 125

² Corrie Ten Boom, Masorders voor de eindstrijd, blz. 99

opgepakt omwille van het verstoppen van Joden. Ze werden naar het concentratiekamp van Ravensbrück gevoerd en enkel Corrie overleefde dit kamp. In dat boekje schrijft ze op een bepaald ogenblik: "Toen ik tijdens de oorlog in een concentratiekamp was – Ravensbrück – werd de Bijbel daar 'het boek van de leugen' genoemd. Het was een wonder dat ik mijn Bijbel nog had. Het was zo vuil in de zaak, waar wij met zevenhonderd vrouwen moesten leven, dat wij allemaal onder de luizen zaten. De bewaaksters en het andere personeel wilden nooit bij ons binnenkomen, omdat ze bang waren dat zij ongedierte zouden oplopen. Maar God kan zelfs luizen gebruiken, want daardoor kon ik elke dag twee keer een boodschap uit Gods woord brengen." ²

Net zoals God de luizen gebruikte bij Corrie Ten Boom, zo ben ik overtuigd dat Hij al die situaties die mij overkwamen, gebruikte om mij dichter naar Hem toe te trekken. Ik heb daar niet echt een verklaring voor, maar ik merk in heel de Bijbel dat gelovigen hetzelfde overkwamen. Zij worden niet vrijgesteld van lijden, ongevallen, enz. maar kunnen rekenen op een Heer die bij hen is. Daardoor moet verbittering ruimte maken voor geloof in een liefhebbende God die voor ons zorgt.

Yvan Thomas